

[Første Hækkerup.]

som indenrigsministeren skal fastsætte, og om de mere detaljerede retningslinjer, som sundhedsstyrelsen skal udfærdige.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale forslaget til velvillig behandling.

Karen Thuroe Hansen: Forslag til lov om skolelægeordning, som indenrigsministeren har fremsat, er en revision af hidtil gældende lov. Efter kommunalreformens gennemførelse blev skolelægeordningen en kommunal opgave som et led i den generelle omlægning af byrdefordelingen mellem stat og kommune, og i forbindelse med loven om offentlig børnetandpleje blev spørgsmålet om at overflytte skolelægelovgivningen fra undervisningsministeriet til indenrigsministeriet taget op, idet det syntes naturligt, at begge disse forebyggende foranstaltninger havde en nøje sammenhæng. Ændringen trådte i kraft den 1. juli 1971.

Hovedpunktet i den foreslåede ordning er, at de rutinemæssige årlige undersøgelser af alle elever forlades til fordel for de mere behovsprægede undersøgelser, dog således at alle børn fortsat får 4 undersøgelser gennem det nuværende 7-årige skoleforløb plus de stadig gældende årlige syns- og høreprøver og ligeledes også tuberkuloseprøverne. Ved de behovsprægede undersøgelser kan man intensivere indsatsen over for de såkaldte risikobørn, og jeg kan på min gruppes vegne tilslutte mig indenrigsministerens opfattelse af, at skolelægeordningen forvaltes af de sociale og sundhedsmæssige udvalg i kommunerne, idet der her er muligheder for, at det sociale apparat, f. eks. med hensyn til familievejledningen, kan tages i anvendelse, så der kan sættes ind i tide for de såkaldte risikoprægede børn.

Jeg kan på den konservative gruppes vegne tilslutte mig lovforslaget, og så kan vi eventuelt i et udvalgsarbejde nærmere få belyst de forskellige spørgsmål.

Mette Madsen: Det lovforslag, der behandles her, er forslag til en rammelov, som

man kan bygge det ind i, der er brug for til forskellig tid og sted. Denne udformning er værdifuld, for det er jo meningen, at det skal være en lov, der skal komme noget godt ud af. Lovforslaget bygger bl. a. på et arbejde, der er gennemført i det såkaldte skolelægeudvalg nedsat under undervisningsministeriet i 1965, og som afgav betænkning i maj 1970.

I de år, den nugældende lov om skolelæger, som er fra 1947, har virket, har man naturligvis indvundet mange erfaringer, og skolebørnenes sundhedstilstand har ændret sig meget. Navnlige i de sidste 15 år har fremtoningen af børn ændret sig totalt. Man ser ikke mere børn med skader efter polio, skarlagensfeber, tuberkulose og lignende sygdomme. Derimod ser man nu det, som man vel kan kalde civilisationsskader, såsom adfærdsvanskeligheder og psykiske lidelser.

Muligheden for at afhjælpe disse lidelser giver skolelægerne et helt nyt arbejdsområde, et arbejdsområde, der giver et stigende behov for samarbejde mellem skolelægerne, familievejlederne, erhvervsvejlederne, skolepsykologerne og familielægerne. Man har derfor ønsket at omlægge lægetilsynets form. Det kan ske ved, at man går væk fra de årlige helbredsundersøgelser og nøjes med enkelte eftersyn med 2 til 3 års mellemrum. Til gengæld for det nedsatte antal fuldstændige helbredseftersyn skal der gives mulighed for en mere individuel behandling, hvorved man især vil kunne gøre noget for de såkaldte risikobørn.

I det hele taget vil man med udgangspunkt i den stadig forbedrede almentilstand, for så vidt angår fysiske sygdomme, lægge mere vægt på et forebyggende og rådgivende arbejde vedrørende socialmedicinske og lignende forhold, der erfaringsmæssigt giver anledning til en del problemer.

Ifølge lovforslagets § 1, stk. 2, kan der efter kommunalbestyrelsens bestemmelse tilbydes elever over den skolepligtige alder forebyggende helbredsundersøgelser. Som påpeget i lovforslagets bemærkninger kan